

STYCZEŃ

31	czwartek	<p>Wspomnienie św. Jana Bosko – kapłana <i>Urodził się 16 sierpnia 1815 r. w Becchi. Młode lata spędził w ubóstwie. Po ukończeniu szkół średnich Jan został przyjęty do wyższego seminarium duchownego w Turynie. 5 czerwca 1841 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Zaczął gromadzić samotną młodzież, uczyć ją prawd wiary, szukać dla nich pracy u uczciwych ludzi. W niedzielę zaś zajmował młodzież rozrywką, dawał okazję do wysłuchania Mszy świętej i do przyjmowania sakramentów świętych. Ponieważ wielu z nich było bezdomnych, starał się dla nich o dach nad głową. Tak powstały szkoły elementarne, zawodowe i internaty, które rychło rozpowszechniły się w Piemencie. Założył dwie rodziny zakonne: Pobożne Towarzystwo Św. Franciszka Salezego dla młodzieży męskiej - salezjanów (1859) oraz zgromadzenie Córek Maryi Wspomożycielki Wiernych dla dziewcząt (1872). Rozwinął szeroko działalność misyjną. Zmarł w roku 1888.</i></p>
----	----------	--

LUTY

2	sobota	<p>Święto Ofiarowania Pańskiego <i>Na pamiątkę ocalenia pierworodnych synów Izraela podczas niewoli egipskiej, każdy pierworodny syn u Żydów był uważany za własność Boga. Dlatego dnia 40 po jego urodzeniu należało syna zanieść do świątyni w Jerozolimie, złożyć go w ręce kapłana, a następnie wykupić za symboliczną opłatą 5 syków. Równało się to zarobkowi 5 dni pracy. Równocześnie z obrzędem ofiarowania i wykupu pierworodnego syna łączyła się ceremonia oczyszczenia matki dziecka. Z tej okazji matka była zobowiązana złożyć ofiarę z baranka, a jeśli jej na to nie pozwalało zbyt wielkie ubóstwo, to przynajmniej ofiarę z dwóch synogarlic lub gołębi. Fakt, że Maryja i Józef złożyli synogarlicę, świadczy, że byli bardzo ubodzy. Uroczystość Ofiarowania Pańskiego przypada czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu. Jest to pamiątka ofiarowania Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej i dokonania przez Matkę Bożą obrzędu oczyszczenia. Tradycyjnie dzisiejszy dzień nazywa się dniem Matki Bożej Gromnicznej. W ten sposób uwypukla się fakt przyniesienia przez Maryję małego Jezusa do świątyni. Obchodom towarzyszyła procesja ze świecami. W czasie Ofiarowania starzec Symeon wziął na ręce swoje Pana Jezusa i wypowiedział prorocze słowa: „Światłość na oświecenie pogan i na chwałę Izraela”. Od 1997 r. 2 lutego Kościół powszechny obchodzi ustanowiony przez Jana Pawła II Dzień Życia Konsekwowanego.</i></p>
5	wtorek	<p>Wspomnienie św. Agaty – dziewicy i męczennicy <i>Agata urodziła się w Katanii na Sycylii ok. 235 r. Po przyjęciu chrztu postanowiła poświęcić się Chrystusowi i żyć w dziewictwie. Odrzucony zalotnik wydał ją w czasie prześladowania chrześcijan. Poniosła śmierć, rzucona na rozżarzone węgle, 5 lutego 251 r.</i></p>
6	środa	<p>Środa Popielcowa, Początek Wielkiego Postu (obowiązuje post ścisły)</p>

WYDAWNICTWO

Parafia Chrystusa Króla w Sanoku
 ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 4630594

konto parafialne:

85 1240 2340 1111 0000 3197 6091

Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny,
 ks. Krzysztof Hassinger

oraz Zespół Redakcyjny

druk z materiałów powierzonych

Drukarnia „Piaśt Kołodziej”,

Sanok, ul. Cegielniana 54,

tel. 013 46 324 94

Redakcja zastrzega sobie prawo
 wyboru i adiestacji tekstów

e-mail: gazet_chrkrol@tlen.pl

www.chrystuskrol.home.pl

Chcesz podyskutować na łamach naszej gazetki? ZAPRASZAMY!
 najlepiej kontaktować się z nami w formie karteczek wrzucanych do skrzynki
 na gazety, bądź w formie mailowej na adres: gazet_chrkrol@tlen.pl

MOI DRODZY!

Zawsze, kiedy wracamy myślą do przeszłości dotykamy wspomnień, które są nam bliskie. One wpisały się w jakiś sposób w nasze życie. Myśl nasza biegnie do chwil gdzieś głęboko ukrytych w naszym wnętrzu.

2 Lata temu przeżywaliśmy wspaniały Jubileusz naszej parafii. To już minęło 25 lat jak powstała nasza wspólnota. Ile w tym czasie wydarzeń, ile powstało dzieł, które służą człowiekowi w drodze do Boga.

W roku 1993, w marcu, powstała myśl, i została zrealizowana, aby przez słowo pisane docierać również do tych, którzy z różnych względów nie są uczestnikami naszych niedzielnych spotkań, naszych modlitw. Chcieliśmy i im mówić o Bogu, Jego miłości, o otwartym Sercu Jezusowym. Tak zrodziła się myśl naszej gazetki parafialnej.

Pierwszymi redagującymi tę gazetkę, oprócz ks. Proboszcza, był ówczesny ks. Katecheta Stanisław Gniewek, ks. Wacław Socha.

Było jeszcze pytanie! Jak ma wyglą-

dać w formie graficznej nasza gazetka. Wiedzieliśmy, że ona ma nam towarzyszyć w życiu i prowadzić do naszego Pana i Króla Jezusa Chrystusa. Opracowania tej strony podjęła się Siostra Katechetka, pracująca przy naszej parafii, Irena Paluch. To jej pomysł stałego znaku gazetki i nazwy „Z Chrystusem w życie”. I tak w marcu 1993r. wyszedł pierwszy numer jako zwiastun gazetki parafialnej. To dzieło zostało złożone w szczególnej opiece Matki Bożej bo w nim pojawiła się zapowiedź wprowadzenia pięknej modlitwy, Nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w każdą środę. Nowenna ta została wprowadzona przez ks. Prałata Franciszka Kortę, proboszcza parafii Złota - diecezja tarnowska, który w tym roku prowadził rekolekcje w naszej parafii. Od niego też otrzymaliśmy obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy namalowany przez artystę malarza z Krakowa. Tak rozpoczęła się historia naszej gazetki „Z Chrystusem w życie”.

Przy redakcji tej gazetki pracowali księża i świeccy: choćby wymienić niektórych: wspomniany już ks. Stanisław

Gniewek, ks. Wacław Socha jak również ks. Jan Majkut, ks. Jan Kuca, ks. Wiesław Kałamarz i obecny ks. Krzysztof Hassinger, Pani Barbara Kulczycka, Pani Elżbieta Sołtyś, Pani Barbara Pankiewicz, Pan Jan Bukład, Pani Ewa Bluj, Pani Krystyna Szwan, jak również wiele innych osób, które pisały artykuły czy dawały materiały do tej gazetki.

To dzisiaj już historia. To dziś 150 numer. Ile tam materiału, ile wiadomości, ile dobrego słowa, które ma łączyć a nie dzielić, a wszystko to w Imię Chrystusa Króla, naszego Pana i Patrona, który idzie z nami w życie.

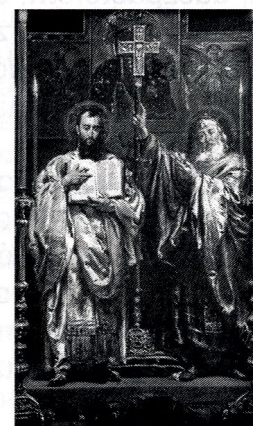
Dzisiaj wypada nam sobie odpowiedzieć na pytanie: czy korzystaliśmy z tego słowa, które skierowane było do nas w imię Jezusa Chrystusa Króla. Jeżeli nie to przepraszamy, a jeżeli tak to Bogu niech będą dzięki.

Serdeczne podziękowanie naszym parafianom Marii i Adamowi Kołodziej, naszym drukarzom, za drukowanie i współpracę przy gazetce. Dzisiaj wszystkim, którzy przyczynili się do powstania tej gazetki i jej wydawania niech Bóg wynagrodzi swoimi łaskami.

Idźmy dalej „Z Chrystusem w życie”

Ks. Proboszcz

14	czwartek	<p>Święto św. Cyryla - mnicha i Metodego – biskupa; Patronów Europy</p> <p>Cyryl urodził się w Tesalonikach w 826 r. Jego właściwe imię to Konstanty, imię Cyryl przyjął wstępując do zakonu. Po studiach w Konstantynopolu został bibliotekarzem. Później odsunął się na ubocze. Wkrótce potem, w 855 r. udał się na górę Olimp do klasztoru w Bitynii, gdzie przebywał już jego starszy brat - św. Metody. Wyruszyli najpierw na Krym, potem do Bułgarii. Następnie udali się na Morawy, gdzie wprowadzili do liturgii język słowiański pisany alfabetem greckim (glagolicę). Potem jeden z uczniów św. Metodego wprowadził do tego pisma majuskuły (duże litery) alfabetu greckiego. Pismo to nazwano cyrylicą. Św. Cyryl przetłumaczył Pismo Święte na język starocerkiewno-słowiański. Papież Hadrian II zaakceptował ich słowiańskie księgi liturgiczne. Św. Cyryl wstąpił do jednego z greckich klasztorów, gdzie zmarł na rękach swego brata 14 lutego 869 r.</p> <p>Metody (jego imię chrzestne - Michał) urodził się między 815 a 820 r. Ponieważ posiadał uzdolnienia wybitnie prawnicze, wstąpił na drogę kariery urzędniczej. Zrezygnował z urzędu, wstępując do klasztoru w Bitynii, gdzie został przełożonym. Tam też przyjął imię Metody. Około 855 roku dołączył do niego jego starszy brat, św. Cyryl. Odtąd bracia dzielą razem swój los. Po śmierci św. Cyryla (w 869 r.) Hadrian II konsekrował św. Metodego na arcybiskupa Moraw i Panonii (Węgier). Umarł 6 kwietnia 885 r.</p> <p>Wspomnienie św. Walentego – biskupa i męczennika</p> <p>Walenty był biskupem Terni w Umbrii. Żył w III w. i był kapłanem rzymskim. Tam w czasie prześladowań asystował męczennikom w czasie ich procesów i egzekucji. Sam został pojmany i ścięty 14 lutego 269 roku. Był wzywany jako orędownik podczas ciężkich chorób, zwłaszcza nerwowych i epilepsji. Na Zachodzie, zwłaszcza w Anglii i Stanach Zjednoczonych czczono św. Walentego jako patrona zakochanych.</p>
22	piątek	<p>Święto katedry św. Piotra</p> <p>Od IV w. chrześcijanie rzymscy znali i obchodzili święto Katedry świętego Piotra, wspominając, że Apostoł był biskupem tego miasta. W ten sposób składali hołd św. Piotrowi za to, że właśnie w Rzymie założył gminę chrześcijańską i miasto obrat za stolicę chrześcijaństwa. Dzisiejsze święto przypomina, że Stolica Piotrowa jest podstawą jedności Kościoła. Kościół modli się, aby „pośród zamętu świata nasza wiara pozostała nienaruszona”.</p>

św. Cyryl i Metody
św. Walenty

Prawo Kościoła mówi nam, że: Biskup obowiązany jest wizytować diecezję każdego roku, albo w całości, albo częściowo, tak jednak, by przynajmniej raz na pięć lat zwizytował całą diecezję. Obowiązek ten ma wypełniać osobiście, a w wypadku uzasadnionej przeszkody, przez biskupa koadiutora lub pomocniczego, albo przez wikariusza generalnego lub biskupiego, albo przez innego prezbitera. (kan. 396)

Wizytacja parafii przez biskupa jest przede wszystkim czynnością apostołską, jest uroczystą wizytą składaną wiernym parafii. Daje ona biskupowi możliwość utrzymywania osobistych kontaktów nie tylko z klerem swojej diecezji, ale przede wszystkim z wiernymi z wizytowanej parafii. Kontakty te są potrzebne do lepszego poznania Kościoła lokalnego, czyli części Ludu Bożego, aby biskup mógł lepiej nim kierować. Dlatego biskup wizytuje nie instytucje, ale przede wszystkim osoby. Nawet spotkania wizytacyjne stowarzyszeń, duszpasterstw, szkół i innych grup działających przy parafii są dla biskupa okazją do spotkania z wiernymi. Biskup ma okazję do udzielenia pochwały, pobudzenia ich do owocniejszego działania, wsparcia duchowego, dodania sił, udzielenia wskazówek i rad. Wizytacja parafii ma bowiem raczej na celu niesienie pomocy i wsparcia niż osądzanie i szukanie złych postaw i zachowań.

Wizytacja parafii odbywa się od stuleci według określonego rytuału. I tak, podczas wizytacji parafii biskup powinien m.in.:

1. Wysłuchać sprawozdania proboszcza ze stanu parafii.
2. Wygłosić Słowo Boże.
3. Udzielić sakramentu bierzmowania (jeśli są przygotowani kandydaci).
4. Spotkać się z młodzieżą i dziećmi, objętymi katechizacją.
5. Przeprowadzić rozmowy z proboszczem i pozostałymi duchownymi, pracującymi w parafii.

WIZYTACJA KANONICZNA DEKANATU SANOK I

6. Spotkać się ze stowarzyszeniami, duszpasterstwami i grupami działającymi przy parafii.
7. Sprawdzić księgi parafialne.

Jak ważnym wydarzeniem dla parafian powinna być wizyta pasterska biskupa w ich parafii, niech świadczy fakt, że z okazji wizytacji parafianie mogą dostąpić odpustu zupełnego. Odpust ten można uzyskać pod zwykłymi warunkami. Czyli, trzeba być świadomym skutecznego działania Boga poprzez postanie i postugę biskupa w Kościele i na znak wiary wypełnić kilka religijnych znaków i wewnętrznych decyzji:

1. być w stanie łaski uświęcającej,
2. być wolnym od przywiązania do jakiegokolwiek grzechu,
3. przyjąć Komunię św. w dniu uzyskania odpustu,
4. pomodlić się dowolną modlitwą w intencjach, które poleca nam Ojciec Święty,
5. wziąć udział we Mszy św., nabożeństwie lub innej czynności świętej, której przewodniczy wizytator - ksiądz biskup.

Natomiast, jeśli wierny tylko nawiedzi kościół w czasie odbywania tam wizytacji pasterskiej, może uzyskać odpust cząstkowy.

W obecnym roku właśnie nasz dekanat będzie przeżywał swoją wizytację kanoniczną. Przeprowadzi ją Ks. Abp Józef Michalik.

Jeżeli nie pojawią się jakieś okoliczności, które spowodują prze-

sunięcia terminów, harmonogram wizytacji przedstawia się następująco:

Pisarowce	- 19. 02
Nowosielce	- 20. 02
Pielnia	- 26. 02
Trepcza	- 27. 02
Bukowsko	- 06. 04
Dudyńce	- 09. 04
Mrzygłód	- 13. 04
OO Franciszkanie	- 27. 04
Nowotaniec	- 29. 05
Chrystus Król	- 01. 06
Dąbrówka	- 05. 06
Fara	- 08. 06
Rektorat	- 10. 06

foto z konsekracji naszego kościoła

SYMBOLE ich znaczenie i przestanie

Aloes

Biblijny aloes to nie kolczasta roślina o pięknych kwiatach uprawiana także w Europie jako roślina ozdobna i używana w medycynie, lecz wysokie, rosnące na Wschodzie drzewo. Ze spróchniałego drewna, podobnego do tui, uzyskuje się niewiele pachnącego, gorzkiego olejku, co jest powodem jego wysokiej wartości i zmusza do mieszania go — bądź w stanie płynnym, bądź sproszkowanym — z innymi substancjami, najczęściej z mirrą. Dlatego Pismo Święte nigdy nie wymienia samego aloesu; Np. Nikodem przyszedłszy pogrzebać ciało Chrystusa przyniósł „mieszankę mirry i aloesu”. Zastosowanie aloesu i mirry jest niemal takie

samo, chociaż aloes nie jest składnikiem świętego oleju namaszczenia. Symboliczne znaczenie aloesu jest też bliskie znaczeniu mirry. Aloes uchodzi za symbol doświadczenia, pokuty, umartwienia i powściągliwości, zwłaszcza bycia pogrzebanym wraz z Chrystusem.

Feniks

Feniks jest ptakiem legendarnym, a mit o nim sięga odległych, starożytnych czasów. Egipcjanie nazywali go bennu, a uważali za symbol słońca, herolda wielkich świąt, duszę świata i towarzysza dusz w ich wędrówce na drugi świat, gdzie po oczyszczeniu zjednoczą się z bogiem słońca i zostaną przeniknięte jego promieniami. Gdy ptak czuje, że zbliża się koniec jego życia, tuż przed śmiercią zapala się od żaru słońca, podsyca płomień uderzeniami skrzydeł i spala się. Z jego popiołu rodzi się młody feniks.

W literaturze starochrześcijańskiej

często mówi się o feniksie jako symbolu zmartwychwstania, zarówno w znaczeniu powszechnym, jak i w odniesieniu do samego Chrystusa, prawdziwego Boga Słońca, który zwycięsko powstał z żaru cierpień i śmierci. Niektórzy Ojcowie widzą w feniksie, z powodu cudownego sposobu, w jaki się odradza, symbol dziewiczości, zwłaszcza zaś dziewiczej Matki Bożej. W sztuce chrześcijańskiej interpretowano go symbolicznie tak, jak sugerowali Ojcowie Kościoła: wyobraża nieśmiertelność i wiecznie szczęśliwe życie w niebieskim raju.

IMIĘ zwykłe słowa czy coś więcej

JAROSŁAW (21.I, 25.IV, 7.VI)

Zdrobnienia i skróty: Jarek, Jesko, Jeske Forma żeńska: Jarosława, Jerosława. W innych językach: łac. Jaroslavus, niem. Jaroslaw

Pochodzenie i znaczenie: Imię oznaczające osobę, która słynie z bujnego, gwałtownego usposobienia, odwagi i siły. Uwagi i ciekawostki: Imię może też pochodzić od imienia Hieronim (Jeronim, Jarosz).

Charakterystyka osoby:

Osoba sceptyczna, przezorna aż do przesady, podejrzliwa, zazdrosna. Nie nadaje się na kierownicze stanowiska. Nie zawsze umie współpracować z ludźmi, łatwo sobie ich zraża, popada z nimi w konflikty. Jest dość dużym bałaganiarzem, mało zorganizowaną osobą, zdolną do stronniczych ocen. Bywa, że są prostolinijni, sprawiedliwi, to znowu stają się krańcowo stronniczy, niesłusznie oceniając ludzi. I mimo, że są ludźmi pracowitymi, to jednak nie spotykają się z uznaniem współpracowników. Nie zawsze umieją wychować dzieci, nie

bardzo dbają o nie. Uznają tylko to, co mogą uważać za swoje. Nadają się na handlarza lub komiwojażera. Nie umieją być dyplomata.

JERZY, GEORGIUSZ, JURGO, JUR, JURICUS, JURKO (23.IV, 24.VIII)

Zdrobnienia i skróty: Jerzyk, Jurek, Jureczek, Orcio Forma żeńska: Georgette, Georgiana, Georgina, Georgia W innych językach: łac.

Georgius, wł. Giorgio, ang. George, niem. Georg, hiszp. Jorge, fr. Georges, węg. György Pochodzenie i znaczenie: greckie: georgós - uprawiający rolę, rolnik Uwagi i ciekawostki: Jerzy rycerz, zabójca smoka, patron rycerzy, patron Anglii.

Charakterystyka osoby:

Osoba o tym imieniu to człowiek skromny, prostolinijny, prawdomówny, sprawiedliwy. Jego naiwność i wiarę w dobre intencje, często wykorzystują inni ludzie, przysparzając mu kłopotów. Jest zapobiegliwy, stary, ale zarazem rozrzutny, szafujący pieniędzmi, lubi wystawne życie w domu, kocha partnera życiowego, szanuje rodziców, troszczy się o dzieci. Nie dba o swój zewnętrzny wygląd, chodzi niedbale ubrany. Chce natomiast, by jego partner życiowy był modnie ubrany i by podobał się innym. Lubi być nieco zazdrosny. Jego charakter jest dość nierówny, od rzeczowości, usposobienia wręcz humorystycznego, łatwo popada w melancholię, złość i depresję. Jest domatorem, nie lubi podróży, lubi dostatnie życie.

JOLANTA, JOLENTA, JOLANDA (15.VI, 17.XII)

Zdrobnienia i skróty: Jolancia, Jolcia, Jolka, Jola W innych językach: łac. Jolenta

niem. Jolanthe, lolanthe Pochodzenie i znaczenie: greckie: ion - fiołek oraz ánthos - kwiat;

kwiat fiołka, symbol skromności

Witam Was Kochane Dzieci

Bardzo się cieszę, że znów mogę się z Wami spotkać. Wprawdzie ferie zimowe niestety skończyły się i trzeba było wracać do szkoły, ale to nasze spotkanie jest wyjątkowe. Pewnie nie domyślacie się dlaczego. Właśnie teraz obchodzimy jubileusz - 150 numer naszej gazetki. Zapewne nie pamiętacie jej początków, ja też nie, mimo, że jestem z wami już 10 lat.

Nie wiem czy pamiętacie miłego **Mateusza Hipcio**, który przez kilka lat z wami się spotykał. Dziś mam dla was niespodziankę! Zaprosiłem Mateusza do naszego jubileuszowego numeru.

Aniołek Rafałek:

W imieniu wszystkich dzieci witam Cię bardzo serdecznie.

Mateusz Hipcio:

Ja również Was witam, gorąco pozdrawiam i cieszę się, że mogę znów się z wami spotkać.

Rafałek:

Opowiedz nam coś o sobie, skąd przyjechałeś i co porobisz?

Mateusz:

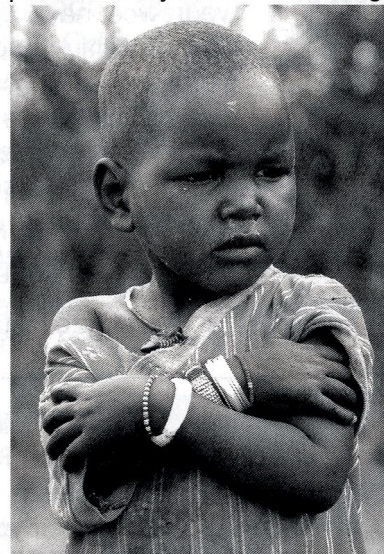
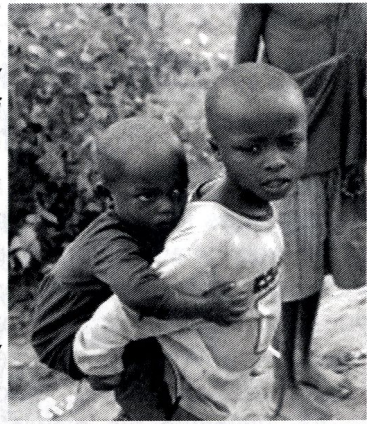
Przyjechałem z Afryki, tam również spotykam się z dziećmi, ale ich życie wygląda trochę inaczej niż wasze. Ponad połowa afrykańskich dzieci żyje w nędzy, cierpi głód, choruje, nie ma dachu nad głową, a często też nie ma rodziców. Kościół poprzez swoich misjonarzy pomaga, zakładając i prowadząc szkoły.

Gdy nie chce się wam iść do szkoły, pomyślcie o tych wszystkich dzieciach na całym świecie które chciałyby do niej chodzić. Ale nie mogą, bo są za biedne, żeby za tę szkołę zapłacić. Muszą za to ciężko pracować, żeby zdo-

być coś do jedzenia.

Wyobraźcie sobie dorastanie w świecie w którym brakuje podstawowych rzeczy do życia: jedzenia, czystej wody, lekarstw, schronienia nad głową. Nie ma też zabawek, ani słodczy, w najlepszym przypadku trzciniowa mata do spania.

Chciałbym Wam życzyć kochane dzieci abyście umiali doceniać to co macie i dziękować za te wszystkie dary, przede wszystkim Panu Bogu

i umieć się dzielić z innymi. Za parę dni rozpoczynamy Wielki Post pomyślcie, w jaki sposób możecie pomóc innym.

Życzę Wam również samych szóstek w szkole.

Rafałek:

My również życzymy Ci owocnej pracy i obiecujemy, że będziemy pamiętać o tych dzieciach szczególnie w naszych modlitwach. Dziękujemy za rozmowę i wspólnie spędzony z nami czas.

Mateusz Hipcio przypomniał nam o rozpoczynającym się Wielkim Poście.

W tym okresie często będziemy rozważać mękę Pana Jezusa, wpatrywać się w Krzyż na którym Pan Jezus ofiarował za nas swoje życie.

Pomyślcie w jaki sposób możecie okazać Jezusowi swoją miłość. Może to będą dobre uczynki, modlitwa za dzieci które głodują, a może post – nie będziesz oglądał telewizji, a może postarasz się poprawić ze swoich wad.

Przypominam również, że jest to okres w którym Pan Jezus zaprasza cię na Swoją Drogę Krzyżową – byś poszedł z Nim razem, byś uczył się od Niego być dobrym, byś umiał coraz bardziej kochać Boga i ludzi.

Zapraszam więc wszystkie dzieci na Drogę Krzyżową, która dla was jest w każdy czwartek o godz. 17.30 i na Gorzkie Żale które są w niedzielę o godz. 16.00.

*Wasz Przyjaciel
Aniołek Rafałek*

Przed Popielcem ...

Garść prochu w rękach Boga.

Właściwie jest tylko jeden jedyny dzień w roku kiedy kapłan głosi kazanie do każdego indywidualnie. A mimo że jest to słowo, które znamy, słowo powtarzane każdego roku, posiada ono moc niezwykle przejmującą. Towarzyszy mu wymowny znak popiołu spadającego na głowę Słowo Boga: „Pamiętaj, że jesteś prochem i w proch się obrócisz”. Pan Bóg chce, abyśmy swoje nawrócenie rozpoczęli od uświadomienia sobie tej prawdy i dopiero na niej jak na fundamencie budowali całość chrześcijańskiego życia. To fakt, że każdy z nas jest garścią prochu, ale faktem jest również, że tę garść prochu Bóg umiłował. Kiedy ujął je w swoje ręce, ukształtował miłością. Z miłości Boga jesteśmy tym, kim jesteśmy. To z tego prochu wymodelował

On ludzki mózg; to z tego proch miłość potrafiła ukształtować kochające ludzkie serce; to z tego prochu powstaje arcydzieło, jakim jest dziś każdy z nas. Człowiek jest arcydziełem Bożej miłości.

W Księdze Rodzaju czytamy: „Wtedy to Jahwe Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza dech życia w skutek czego stał się człowiek istotą żywą”. Bóg lepi swoje stworzenie jako arcydzieło i daje cząstkę swego życia. Każdy z nas zanim w proch się obróci może zgromadzić wiele dobra, które o wiele bardziej przyda się na sądzie, bo dobre czyny idą za człowiekiem.. Ewangelia mówi o trzech wymiarach tego uchwytanego dobra - pierwszym jest dobry czyn. Drugim wymiarem jest modlitwa. I wreszcie post - czyli ofiara.

„A jeśli by występny porzucił wszystkie swoje grzechy, które popełniał, a strzegł wszystkich moich ustaw i postępowałby według prawa i sprawiedliwości, żyć będzie, a nie umrze: nie będą mu poczytane wszystkie grzechy, jakie popełnił, lecz będzie żył dzięki sprawiedliwości, z jaką postępował. Czyż tak bardzo mi zależy na śmierci występny - wyrocznia Pana Boga - a nie raczej na tym, by się nawrócił i żył?” (Ez 18, 21 – 23)

Wydarzyło się ..

12 styczeń

Comiesięczna Msza św. wspólnotowa. W każdą drugą sobotę miesiąca na wieczornej Mszy św. gromadzą się wspólnoty i ruchy naszej parafii na wspólnej modlitwie. Tak też stało się i w tę sobotę. Patrzymy na te Eucharystie zawsze z nadzieją na wspólne umacnianie się i trwanie we wspólnocie.

13 styczeń

Wieczorem 13 stycznia 2008 roku dolny kościół parafii Chrystusa Króla licznie wypełnili parafianie i goście, by wspólnie przeżyć wieczór kolęd w wykonaniu trzech zespołów. Najpierw wystąpił zespół dziecięcy „Souliki” pod dyrekcją p. Moniki Brewczak. Dzieci śpiewały wspólnie tradycyjne kolędy, a także kilka solowych pastorałek.

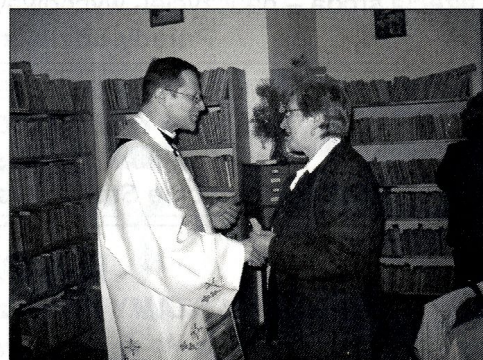
Następnie wystąpił zespół wokalny „Soul”, również pod dyrekcją p. Moniki Brewczak. Trzecim zespołem był nasz chór parafialny pod dyrekcją księdza prałata Feliksa Kwaśnego. Chór wykonał w pięknym stylu 8 kolęd. Po chórze parafialnym wystąpił jeszcze raz zespół wokalny „Soul”, który wykonał dwa utwory. Na zakończenie wszystkie zespoły zgromadzone na scenie wraz z zebranymi słuchaczami zaśpiewali wspólnie kolędę „Wśród nocnej ciszy”. Wspólne kolędowanie podsumował ks. Prałat, który podziękował wszystkim za obecność, podkreślając, że jest to czas jubileuszy: zespół wokalny „Soul” przeżywa jubileusz 10-lecia, a chór parafialny zbliża się do 20-lecia.

16. styczeń

W dn. 16 stycznia członkowie Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców spotkali się na wspólnym opłatku. Były życzenia, dzielenie się opłatkiem i długie kolędowanie w przyjacielskiej atmosferze.

20. styczeń

Mszą św. o godz. 15.00, sprawowaną w dolnym kościele, przy licznych udziałach uczestników, rozpoczęło się spotkanie opłatkowe kręgów Domowego Kościoła rejonu sanockiego. W spotkaniu uczestniczyły małżeństwa, a w wielu wypadkach całe rodziny Domowego Kościoła.

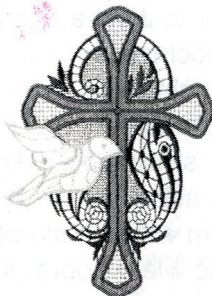

W MINIONYM MIESIĄCU

przyjęli sakrament Chrztu św.:

Drabik Daniel
Pelczarski Damian

*„Postępujcie zawsze jak dzieci
światłości i trwajcie w wierze”*

stanęli na ślubnym kobiercu:

Czopor Artur i Niemiec Aneta

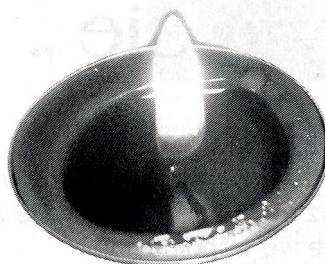
*„Prośmy Ducha Świętego, aby
uświęcił ten związek i dał małżonkom
łaskę wytrwania”*

odeszli do wieczności:

Kojder Ewa
Muss Jerzy
Rachwański Józef
Uniejewski Jan
Zuba Alicja

*„Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im
wieczne spoczywanie. Amen.”*

PORADNIA PARAFIALNA

Masz problem, chcesz porozmawiać, przyjdź!

**Porady udzielane są w środy po wieczornej Mszy św.
w bibliotece parafialnej:**

pierwsza środa – pedagog, druga środa – psycholog
trzecia środa – nauczyciel- wychowawca, czwarta środa - kapłan

Porady udzielane są bezpłatnie!

NIEODPŁATNE KOREPETYCJE Z MATEMATYKI DLA UCZNIÓW

Każdy wtorek godz. 16.30 w sali w dolnym kościele.

**Uczniów gimnazjum i szkół średnich zaprasza
Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców.**

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

**ZAPRASZAMY poniedziałki i środy po wieczornej Mszy św.
w czasie wakacji tylko w środy**

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna:

wtorek, czwartek, sobota

17⁰⁰ - 18⁰⁰

z wyjątkiem uroczystości i świąt
(0-13) 463 05 94

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH

dni powszednie	niedziele
6 ³⁰	7 ⁰⁰
7 ⁰⁰	8 ³⁰
18 ⁰⁰	10 ⁰⁰
	11 ³⁰
	17 ⁰⁰

**W okresie wakacji niedzielna
wieczorna Msza św. jest
odprawiana o godz. 19⁰⁰**

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego:

*(udzielany w miesiącu: pierwsza so-
bota g.18 i trzecia niedziela g.11.30)*

- dane personalne rodziców dziecka
- data ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu Stanu Cywilnego
- zaświadczenie dla chrzestnych z parafii ich zamieszkania

sakramentu małżeństwa:

*(minimum trzy miesiące przed plano-
wanym ślubem należy zgłosić się do
kancelarii parafialnej)*

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu świętego i bierzmowania
- świadectwa ukończenia kursu przedmałżeńskiego
- świadectwa odbytych spotkań w poradni przedmałżeńskiej
(w Sanoku funkcjonuje przy kościele OO. Franciszkanów - spotkania w pierwszy poniedziałek miesiąca o godz. 17⁰⁰)
- do wglądu świadectwa ukończenia katechizacji w zakresie szkoły podstawowej, gimnazjum i średniej
- zaświadczenie do małżeństwa konordatowego z USC (ważne 3 mies.)

pogrzebu:

- akt zgonu z USC

**Do udzielenia chrztu, ślubu
i pogrzebu poza własną parafią
potrzebna jest pisemna zgoda
swojego duszpasterza.**